

REZUMAT

Încă din cele mai vechi timpuri, intelligence-ul a fost considerat unul dintre cele mai importante active intangibile, capabil să îmbunătățească procesul decizional din punct de vedere strategic și să ofere un avantaj semnificativ beneficiarilor săi. În lumea de astăzi, aflată în continuă schimbare, în care amenințările, vulnerabilitățile și oportunitățile apar în moduri și forme fără precedent, informațiile din domeniul securității naționale reprezintă unele dintre cele mai importante active pentru actorii statali, guverne și factorii de decizie, jucând un rol esențial în realizarea de prognoze, anticiparea viitorului probabil și planificarea unor acțiuni eficiente.

De asemenea, studiile recente din domeniul cunoștințelor subliniază importanța strategiilor de cunoștințe în cadrul organizațiilor, pentru a facilita procese precum dobândirea, exploatarea, împărtășirea, retenția și crearea de cunoștințe. Dintre toate tipurile de organizații, agențiile de informații din domeniul securității naționale sunt probabil cele care depind cel mai mult de cunoștințe, diferențiindu-se datorită politicilor stricte din domeniul protecției informațiilor clasificate și naturii unice a cunoștințelor pe care le generează sau le obțin.

Pe baza cadrului creat de teoria domeniilor de cunoștințe, în care cunoștințele sunt împărțite în trei categorii, respectiv raționale, emoționale și spirituale, această teză de doctorat intenționează să completeze un gol din literatura de specialitate cu privire la punerea în aplicare a strategiilor de cunoștințe în cadrul agențiilor de informații care acționează în domeniul securității naționale. Obiectivul principal al acestui demers academic a fost de a evalua oportunitatea și beneficiile potențiale ale implementării strategiilor de cunoștințe în agențiile de informații, precum și de a dezvolta o strategie generică de cunoștințe care ar putea fi integrată la nivel organizațional.

Prin urmare, această cercetare oferă o analiză cuprinzătoare a literaturii de specialitate atât în domeniul cunoștințelor, cât și în cel al agențiilor de informații, precum și o prezentare detaliată a mai multor metode de cercetare care ne-au îmbunătățit înțelegerea proceselor legate de cunoștințe care au loc într-o agenție de informații. Aceste constatări au creat fundamentul prezentei cercetări, care s-a încheiat în cele din urmă cu dezvoltarea unei strategii generice de cunoștințe pentru agențiile de informații, concepută pentru a aborda procesele esențiale care sunt necesare pentru îmbunătățirea performanței organizaționale. Strategia generică de cunoștințe vizează trei domenii principale, respectiv exploatarea cunoștințelor, împărtășirea cunoștințelor și

retenția cunoștințelor, și oferă un cadru cuprinzător pentru îmbunătățirea dinamicii cunoștințelor organizaționale.